{youtube}http://www.youtube.com/watch?v=hRWj_-p6iwM&feature=youtu.be{/youtube}

SILESIA FILM
CENTRUM SZTUKI FILMOWEJ

23 października | sobota | godz. 18.00

transmisja na żywo
z Metropolitan Opera
w Nowym Jorku

„Borys Godunow"

Modesta Musorgskiego

Borys Godunow

dyryguje: *Valery Gergiev; reżyseria: Peter Stein;*
występują: *René Pape jako Borys Godunow / Ekaterina Semenchuk jako Maryna Mniszech / Aleksandrs Antoṇenko jako Grigorij (Dmitrij) / Oleg Balashov jako Kniaź Wasyl Szujski / Evgeny Nikitin jako Rangoni / Mikhail Petrenko jako Pimen / Vladimir Ognovenko jako Warłaam; opera śpiewana w j. rosyjskim; napisy: angielskie, polskie; czas: 4 godz. 25 min.*

PROGRAM:

17.30 - 17.55 prosimy o zajmowanie miejsc w dużej sali kinowej

18.00 - 18.05 przywitanie i zapowiedź

18.05 - 19.46 prolog, akt I i II (101 min.)

19.46 - 20.18 przerwa I (materiały zza kulis, wywiady), zapraszamy do holu na kawę i herbatę (32 min.)

20.18 - 20.59 akt III (41 min.)

„Borys Godunow"
Modesta Musorgskiego
streszczenie libretta

Prolog

Rosja, rok 1598. Bojar Borys Godunow schronił się w Klasztorze Nowodziewiczym pod Moskwą. Spędzony siłą na dziedziniec tłum, zmuszany przez stójkowego Nikitycza, błaga Borysa, by został carem Rosji. Andriej Szczełkałow, sekretarz Dumy, ogłasza konsekwentną odmowę Borysa. Procesja pielgrzymów śpiewa hymn, nawołując lud do skończenia z anarchią w kraju.

Nazajutrz, Plac Katedralny na Kremlu. Dźwięki dzwonów obwieszczają koronację Borysa. Nowy car, pełen niepokoju i melancholii, błaga Boga o błogosławieństwo. Lud pozdrawia nowego władcę, który zaprasza wszystkich na tradycyjną ucztę.

Akt I

Rok 1603. W celi w Czudowskim Monastyrze stary mnich Pimen pisze ostatni rozdział historii Rosji. Budzi się jego towarzysz, nowicjusz Grigorij, by opowiedzieć swój senny koszmar. Żałuje, że nie zdobył sławy na wojnie. Pyta Pimena o śmierć carewicza Dymitra, prawowitego następcy tronu, na którym teraz zasiada Borys. Pimen wspomina

karczmarkę o drogę do granicy. Dowiadują się, że granica jest silnie strzeżona, odkąd z moskiewskiego monastyru zbiegł mnich. Wpada żandarm z rozkazem aresztowania Grigorija, ale jest analfabetą. Grigorij pomaga mu w czytaniu i dopuszcza się oszustwa, zmyślając rysopis zbiega pasujący do Warłaama. Ale Warłaam też umie czytać. Grigorij ucieka, żandarmi ruszają za nim w pościg.

Akt II

Pałac Kremlowski. Córka Borysa Ksenia wspomina swojego przedwcześnie zmarłego ukochanego. Jej nastroju nie są w stanie poprawić ani niania, ani jej brat, carewicz Fiodor. Pojawia się car Borys, pociesza córkę, rozmawia otwarcie z synem o dziedziczeniu tronu i odpowiedzialności władcy. Nurtuje go niepokój i prześladują straszne wizje na wspomnienie o zbrodni, która przyniosła mu tron i zaszczyty. Kniaź Wasyl Szujski przynosi wieść o Dymitrze Samozwańcu. Car jest wstrząśnięty i przerażony. Szujski po raz wtóry upewnia go, że prawdziwy carewicz nie żyje. Kiedy Borys zostaje znów sam, zdaje mu się, że widzi ducha zabitego chłopca. Pada na ziemię w modlitwie, błaga Boga o przebaczenie.

Akt III

o gorących uczuciach pięknej Polki. Ona zaś uzależnia swą wzajemność od tego, czy Samozwaniec zostanie carem. W słynnym duecie *Dimitri! Cariewicz!* ścierają się ambicja i namiętność.

Akt IV

Przed cerkwią Wasyla Błogosławionego lud czeka na wyjście możnych. Toczą się rozmowy o Samozwańcu i rozchodzą pogłoski o carewiczu Dymitrze, który ponoć żyje i idzie z wojskami na Moskwę. Pojawia się nawiedzony żebrak Jurodiwyj, wyśmiewany przez dzieci, kradnące mu ostatnią kopiejkę. Gdy Borys wraz z całym dworem wychodzi z cerkwi rozdawać jałmużnę, Jurodiwyj skarży się na dzieci, domaga się kary - niech je zabije, tak jak zabił małego carewicza. Szujski każe go aresztować, ale Borys rozkazuje puścić go wolno, prosząc o modlitwę. Jurodiwyj odmawia - nie można modlić się za cara - Heroda. Zamiast modlitwy, lamentuje nad losem Rosji.

W sali narad na Kremlu trwają obrady Dumy bojarskiej, która wydaje wyrok śmierci na Samozwańca. Przybywa Kniaź Szujski, opowiadając, że widział cara odpędzającego od siebie widmo dziecka. Pojawia się w takim właśnie stanie sam Borys. Wchodzi Pimen, by opowiedzieć o ślepcu, który odzyskał wzrok na grobie carewicza. Borys załamuje się, odsyła bojarów, woła syna